DRIVERS VOOR COVID-19 VACCINATIE BIJ JONGEREN EN DE ROL VAN DE HUISARTS: EEN KWALITATIEVE STUDIE

Haio: ARRAZOLA DE OÑATE Emmily , KUL
Promotor: DECAT Peter , U.G.
Praktijkopleider: DAENEN Marc , DUPONT Matthias , JONG Alexander , VAN BOXEM Koen , Willems Juan

Context: COVID-19 is een RNA-virus dat eind 2019 een pandemie veroorzaakte. Met het opkomen van de vaccinatiecampagne dringt zich de vraag op hoe we het beste jongeren bereiken en motiveren tot vaccineren en wat de rol van de huisarts hierin is. Aan de hand van reeds beschikbare literatuur wordt op basis van vragenlijsten al heel wat informatie teruggevonden, specifiek voor jongeren.

Onderzoeksvraag: Deze studie probeert aan de hand van diepte-interviews genuanceerdere informatie te verkrijgen en een aanvulling te vormen die complementair is aan voorgaand onderzoek.

Methode: Voor deze kwalitatieve studie werden diepte-interviews afgenomen bij jongeren van zestien t.e.m. negentien jaar, uit twee dorpspraktijken. Het gaat om twee focusgroepgesprekken van zes en twee personen en veertien individuele interviews, waarbij gewerkt werd met een tiental richtvragen. Nadien werden deze interviews uitgeschreven en werden codes toegewezen aan de mening van de jongeren met het programma Nvivo. Hieruit werd een boomstructuur ontwikkeld, die de voornaamste drivers voor en tegen vaccineren bevat.

Resultaten: Aan de hand van de mening van 22 jongeren kunnen enkele sleutelelementen voor hun beslissing rond vaccinatie worden geëxtraheerd. Zo staan vrijheid en de terugkeer naar het normale leven bovenaan alsook de altruïstische kijk van jongeren tegenover personen dichtbij en bij uitbreiding de maatschappij. Daarnaast heerst er een groepsgevoel dat adolescenten kan motiveren. Dit deels vanuit vertrouwen in de overheid en zijn omgeving, anderzijds betreft het een groot blind vertrouwen. Wanneer op angsten wordt ingepikt, zijn voornamelijk de langetermijneffecten en het plotse, nieuwe element van belang, al zal dit hun uiteindelijke beslissing niet bepalen. Om een betere beslissing te kunnen maken, ontvangen de jongeren in deze studie graag meer informatie omtrent het vaccin. De voornaamste info verkrijgen ze via sociale media waar ze goede bronnen van slechte proberen te onderscheiden. Ook de huisarts zien ze als een betrouwbare bron, maar gezien de beperkte band maken ze geen gebruik van zijn of haar kennis. Als laatste kan worden gesteld dat deze opinie de primaire vaccinaties betreft, bij de boostervaccinaties verandert de mening vaak en wordt de kritische blik groter.

Conclusie: Deze studie vindt dat de belangrijkste drivers voor jongeren om zich al dan niet te laten vaccineren maatschappelijke druk, basisvertrouwen, maatschappelijk verantwoordelijkheidsgevoel, autonomie, samenhorigheid, gezondheid en herleven zijn. Algemeen gesteld zijn de jongeren tevreden over de vaccinatiecampagne voor COVID-19. Wel blijkt de nood aan extra informatie omtrent het vaccin groot. De rol van de huisarts in de COVID-vaccinatie blijkt in deze studie eerder beperkt voor jongeren. In de toekomst zou de huisarts kunnen bijdragen in informatieve sessies op school om de nood aan informatie in te vullen met een betrouwbare bron. Het blijft belangrijk te onthouden dat het gaat om een beperkte steekproefgrootte waarbij resultaten niet kunnen worden gegeneraliseerd. Uitgebreider onderzoek in een grotere en meer gevarieerde populatie is van belang.